

Prvi del Krpanove poti, ki je dolga kar 91 km in povezuje celotno Notranjsko kraško regijo, smo začeli leta 2008. Drugo leto smo opravili še drugi del, nato pa je do realizacije preteklo kar nekaj let. Ostalo nam je namreč še dobrih 35 km Krpanove poti, ki pa vodi večinoma po vlakah in gozdnih cestah, zato sva se z Vido odločili, da pot kombiniramo z avtobusnim prevozom.

Pohod smo začeli v zgodnjih jutranjih urah, ker so bile napovedane visoke temperature ozračja. Na Slivnico smo se povzpeli z Grahovega po gozdnem in travnatem predelu. Spust v Cerknico je bil po dobro markirani poti mimo pašnikov polnih govedi in konj. Rakov Škocjan in mali naravni most, sta nas sprejela v vsej svoji lepoti. Žalostno je le, da hotel v Rakovem Škocjanu, kjer bi dobili žig Krpanove poti, že leto dni sameva. Še vedno pa je v dobrem stanju. Pot pod mostom je lepo urejena, le vhod v Želske jame je bil nekoliko spolzek in moker. Ogledali smo si tudi plezalno predstavo in igro barv na jezercu.

Vzpon na Veliki Javornik nam je nekoliko pognal srce, saj smo v strmino kar grizli kolena, sonce pa je po žledu uničenem gozdu, neusmiljeno pripekalo. Na vrhu postanek, hrana z nahrbtnika, dobra volja in spust proti Postojni po vlakah in gozdni cesti. Malo pred Postojno smo naredili še kratek vzpon na Dom Mladika na Prečni rebri, kjer smo z užitek spili točeno pivo. Tu je bil postanek nekoliko daljši, saj se po 7 km dolgi poti po cesti obsijani s soncem nikakor nismo mogli odžejati. Še postanek v piceriji Portus in zadovoljni smo se vrnili v Kočevje. šu